2. 8. 2024

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Know-how jako nepeněžitý vklad do kapitálové společnosti a jeho splácení

Know-how je pro mnohé podnikatele a podnikatelské subjekty klíčové. V mnoha případech není možné vyvíjet konkrétní činnost v určitém standardu kvality a konkrétních charakteristik bez určitého know-how. V praxi se pak v mnoha případech lze setkat s tím, že do kapitálových společností (zejména do společností s ručením omezeným, akciových společností apod.) např. jeden společník vloží své know-how, další pak vkládají zejména peněžité vklady, popř. nepeněžité vklady odlišné od know-how. Klíčovou otázkou v takovém případě je, jak postupovat v případě, kdy má být know-how některého ze společníků vloženo do kapitálové společnosti ve formě nepeněžitého vkladu.

Jak uvádí zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, *„předmětem vkladu je věc, kterou se společník nebo budoucí společník zavazuje vložit do obchodní korporace za účelem nabytí nebo zvýšení účasti v ní.“*[1] Zákon o obchodních korporacích pak dále ve svém ustanovení § 15 odst. 3 uvádí, že vkladovou povinnost je možné splnit buď v penězích, anebo tím, že společník vnese do kapitálové společnosti jinou věc, kterou je možné ocenit v penězích.[2]

Know-how jako nepeněžitý vklad

Nepeněžitým vkladem tak v kontextu výše uvedeného v současné době může být v zásadě cokoliv, vyjma peněz. Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, totiž ve své podstatě příliš neomezuje, co vše může být nepeněžitým vkladem, stanoví však podmínku, že se musí jednat o věc, tudíž nepeněžitým vkladem v žádném případě nemůže být něco, co není věcí, tj. např. lidské tělo či jeho součásti, případně nehmotná práva, jejichž povaha to nepřipouští.[3]

Takovými právy jsou například některá práva z duševního vlastnictví, jejichž povaha nepřipouští převod práv. Příkladem takových práv z duševního vlastnictví je třeba osobnostní složka autorských práv.[4] Nepeněžitým vkladem do kapitálové společnosti také nemůže být něčí práce či služby (výjimkou z tohoto pravidla jsou družstva, která si mohou ve stanovách stanovit, že nepeněžitým vkladem může být i určitá práce či určitá služba, nicméně toto pravidlo se nevztahuje na kapitálové společnosti).[5]

Nepeněžitým vkladem se dále nemůže stát ani taková věc, jejíž vložení do kapitálové společnosti jako vkladu by bylo porušením zákona, dobrých mravů či veřejného pořádku. Další podmínkou je, že věc, která se má stát předmětem nepeněžitého vkladu, lze v penězích ocenit, tj. určit její hodnotu. *„Z požadavku na ocenitelnost plyne, že nepeněžitý vklad nutně musí ‚mít cenu‘, tj. musí být určité kladné ceny. Věc, jejíž cena kladná není, nemůže být způsobilá stát se předmětem vkladu. Dále z uvedeného plyne, že pro ocenění nepeněžitého vkladu musí být znám ucelený způsob určení, resp. odhadu jeho ceny tak, aby mohl být uveden ve společenské smlouvě. Není-li takový způsob znám a věc není ocenitelná, není způsobilá být nepeněžitým vkladem.“* [6]

Výše uvedené pojednává o tom, co nemůže být předmětem nepeněžitého vkladu do kapitálové společnosti, nicméně v návaznosti na uvedenou úpravu obsaženou v zákoně o obchodních korporacích lze tedy konstatovat, že vkladem do kapitálové společnosti může být mimo jiné i know-how, byť aplikační praxe stanoví určité podmínky, za kterých lze know-how vložit do kapitálové

společnosti jako obchodní vklad. Není dokonce ani rozhodné, zda obchodní korporace shledává nepeněžitý vklad jako z hospodářského hlediska využitelný či nikoliv. To znamená, že nepeněžitým vkladem může v některých případech být dokonce i know-how, které reálně s ohledem na zaměření a činnost konkrétní společnosti není prakticky, a především hospodářsky využitelné.[7]

Know-how je totiž jednak jednou z možností, jak vložit do společnosti nepeněžitý vklad, ale také aspektem, který má pro výsledky podnikání a úspěch v podnikání zásadní dopad, leckdy je tudíž minimálně stejně důležité, či dokonce důležitější než peněžitý vklad do kapitálové obchodní společnosti. Do kapitálové společnosti lze tak vložit know-how, které má podobu nejrůznějších znalostí, dovedností nebo třeba určitého vzdělání.[8] Know-how jako nepeněžitý vklad může tvořit jak vklad do základního kapitálu, tak i vklady mimo základní kapitál. Častější jsou však případy, kdy je know-how vkládáno do společnosti jako součást základního kapitálu.[9]

V současné době může být prostřednictvím know-how kapitál rovněž navyšován, lze tedy know-how pojmout jako příplatek ke kapitálu společnosti. Nepeněžitým příplatkem ke kapitálu, který lze označit za know-how, může být třeba nový podnikatelský záměr, výrobní postup nebo strategie rozvoje podniku, která nebyla do společnosti vkládána hned na počátku podnikání, nicméně je do ní vkládána později s ohledem například na nutnost určitých inovací či dalšího rozvoje podniku.[10]

Jak je zřejmé, možností, kdy a jak vložit know-how do kapitálové společnosti, je v souladu se zákonem o obchodních korporacích vícero, stejně jako bude z hlediska ekonomického existovat vícero případů, kdy bude tento postup vhodný či žádoucí, stejně jako bude možné identifikovat nespočet důvodů, které k tomuto kroku povedou.

Know-how jako nepeněžitý vklad může zásadně vložit do kapitálové společnosti jak společník, tak i tichý společník. Nejvyšší soud ČR však například ve svém rozsudku sp. zn. 29 Odo 426/2006 ze dne 10. 9. 2008 v této souvislosti dovodil, že *„vkladem tichého společníka může být know-how pouze za předpokladu, že účastníci smlouvy se dohodnou především na specifikaci poskytnutých zkušeností a také na peněžním ocenění know-how, které nemůže být souhrnem jen všeobecných, tj. každému známých, nýbrž specifických (zvláštních) znalostí a zkušeností v daném oboru.“*[11]

V každém případě je však nutné poukázat na skutečnost, kterou dovozuje jak právní teorie, tak především judikatura českých soudů, a to na fakt, že nepeněžitým vkladem může být pouze takové know-how, které lze oddělit od jeho nositelů (popř. autorů)
a zároveň je nezbytné, aby tyto poznatky byly *„zachytitelné na hmotném substrátu v dokumentaci“*.[12]

Uvedené ostatně potvrzuje vedle odborné literatury rovněž Vrchní soud v Praze, který ve svém usnesení sp. zn. 7 Cmo 209/2005-44 ze dne 2. 11. 2005 dovodil, že *„pro vklad do obchodní společnosti musí být poznatky oddělitelné od jejich nositelů (autorů)
a zachytitelné na hmotném substrátu, v dokumentaci. Poznatky musí umožňovat jejich převod či přechod.“*[13]

Uvedené jinak řečeno znamená, že je nezbytné, aby bylo know-how možné předat společnosti ve formě dokumentace, v níž je zachyceno. O tom, že došlo k předání takové dokumentace, je potřeba sepsat zápis, který sepisuje správce vkladu kapitálové společnosti.[14] V této souvislosti pak stojí za zmínku další otázka, kterou se zabýval Vrchní soud v Praze, který ve svém usnesení sp. zn. 7 Cmo 209/2005-44 ze dne 2. 11. 2005, a to, že je nutné odlišovat know-how v technickém smyslu a know-how v právním smyslu, což Vrchní soud ve zmíněném usnesení formuluje následujícími slovy: *„otázka, zda se jedná o know-how v technickém smyslu, je otázkou znaleckou, otázka, zda se jedná o know-how jako nepeněžitý vklad do základního kapitálu společnosti, tedy zda předmět vkladu je ve skutečnosti know-how v právním smyslu, je otázkou právní, kterou nemůže řešit znalec, nýbrž*

soud.“[15]

S tímto závěrem lze jednoznačně souhlasit, neboť technické a právní pojetí know-how se může v některých aspektech mírně lišit, nicméně je vždy potřeba vycházet ze skutečnosti, že posouzení právní otázky náleží soudu, zatímco otázky faktické by měl posuzovat znalec, soud by pak při právním posouzení měl přihlédnout k faktickým závěrům, které formuloval znalec, nicméně znalec by soudu v žádném případě neměl podsouvat odpověď na právní otázky.

Oceňování know-how jako nepeněžitého vkladu

V souvislosti s vložením know-how jako vkladu do kapitálové společnosti nelze opomenout již výše zmíněnou skutečnost, že jakýkoliv nepeněžitý vklad, tedy i know-how, musí být ocenitelný v penězích. Pokud má být know-how vloženo do kapitálové společnosti jako vklad, je také nezbytné určit jeho hodnotu, tedy ocenit jej.

V této souvislosti se situace mírně liší v případě jednotlivých typů obchodních společností. *„V případě akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným se cena nepeněžitého vkladu určí na základě posudku zpracovaného znalcem podle jiného právního předpisu. Ocenění nepeněžitého vkladu se uvede ve společenské smlouvě akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným. V případě veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti se cena nepeněžitého vkladu (vnášeného ať neomezeně, či omezeně ručícím společníkem) určí dohodou společníků, která je vtělena do společenské smlouvy.“*[16]

Vzhledem k tomu, že tomto příspěvku je pojednáno o know-how jako vkladu do kapitálové společnosti, je tedy nutné vycházet z toho, že u kapitálových společností je nezbytné, aby bylo know-how oceněno znalcem. Tento požadavek je v případě společnosti s ručením omezeným upraven v ustanovení § 143 zákona o obchodních korporacích, v případě akciové společnosti je pak úprava ocenění nepeněžitého vkladu specificky upravena v ustanovení § 251 zákona o obchodních korporacích.[17]

Obě ustanovení se však shodují na tom, že know-how musí zásadně ocenit znalec ve znaleckém posudku, nicméně tento znalec nemusí být určen soudem, postačuje, pokud ho v případě společnosti s ručením omezeným určí zakladatelé, po vzniku společnosti pak statutární orgán, jímž je jednatel,[18] podobně v případě akciové společnosti jej pak volí zakladatelé, případně představenstvo.[19]

Pouze v případě, že dochází ke zvyšování základního kapitálu, je možné, aby zakladatelé či statutární orgán rozhodli, že se hodnota know-how jako nepeněžitého vkladu určí jiným způsobem.[20] Vzhledem k tomu, že ocenění know-how je však takřka vždy velmi složitou otázkou, je jednoznačně doporučováno v těchto případech ponechat určení hodnoty know-how jako nepeněžitého vkladu právě na znalci.[21]I tak však zákon primárně počítá s tím, že je hodnota know-how stanovena znalcem. V této souvislosti je také žádoucí uvést, kdo je v kontextu zákona o obchodních korporacích tímto znalcem.[22]

V souladu se zákonem o obchodních korporacích a s odbornou literaturou lze konstatovat, že *„znalcem pro ocenění nepeněžitého vkladu může být pouze osoba zapsaná v seznamu znalců vedeném Ministerstvem spravedlnosti* (pozn. autorky: lze mít za to, že znalcem může být rovněž znalec zapsaný u krajských soudů, popř. u Městského soudu v Praze). *Znalec má právo na zaplacení odměny stanovené dohodou mezi ním a společností a na úhradu účelně vynaložených nákladů vzniklých v souvislosti s vypracováním posudku. Zákon o obchodních korporacích nestanoví, že by dohoda a odměně musela být uzavřena písemně, avšak lze to doporučit. Pokud dohoda o odměně znalce nebyla uzavřena, určí ji s ohledem na konkrétní okolnosti soud.“*[23]Znalecký posudek, jímž je

oceňováno know-how jakožto nepeněžitý vklad do kapitálové společnosti, by pak měl obsahovat alespoň následující údaje:[24]

- popis know-how jako nepeněžitého vkladu,
- použité metody a způsoby při jeho ocenění,
- částku, na kterou bylo know-how znalcem oceněno.

Splácení know-how jako nepeněžitého vkladu

Další související otázkou je pak otázka splácení takového nepeněžitého vkladu. Know-how jako nepeněžitý vklad se zásadně splácí tím způsobem, že je uzavřena dohoda mezi společností a společníkem (popř. tichým společníkem), který know-how jako vklad do společnosti vkládá.[25]

Za společnost dohodu uzavírá v období před jejím vznikem správce vkladu, po jejím vzniku pak statutární orgán. Podstatou této dohody je převod know-how na společnost. K samotnému splacení know-how jako vkladu do kapitálové společnosti pak dochází zásadně účinností této dohody, není ovšem vyloučeno, aby si smluvní strany v dohodě sjednaly něco jiného, tedy aby ke splacení know-how došlo jindy než nabytím účinnosti dohody.[26] Nezbytnou podmínkou, která musí být splněna, aby došlo ke splacení know-how jako vkladu do kapitálové společnosti, je pak ovšem také předání dokumentace, v níž je toto know-how zachyceno, přičemž o předání je dle v právní teorii převažujících názorů třeba pořídit zápis.[27]

V teorii se však považuje za sporné, zda je předání dokumentace a sepsání zápisu o tom, že byla dokumentace předána, skutečně nezbytnou podmínkou k tomu, aby byl vklad ve formě know-how splacen. Dědič a kol. se však přiklání k závěru, že tyto podmínky je nutné splnit, jinak vklad není splacen.[28]

V této souvislosti stojí však za zamyšlení, zda je skutečně pro splacení know-how stejně významné, že byla předána dokumentace, v níž je know-how zaznamenáno, a že byl pořízen zápis. Pro splacení vkladu, kterým je know-how, je stěžejní především předání dokumentace, v níž je know-how zaznamenáno, samotné pořízení zápisu o tom, že byla dokumentace předána, lze považovat spíše za prostředek zajištění právní jistoty, a to zejména právní jistoty pro společníka, jehož know-how je vkládáno jako vklad do kapitálové společnosti. Stejně tak má pořízení zápisu svůj význam i proto, že podmínkou zápisu kapitálové společnosti do obchodního rejstříku, a tím i podmínkou jejího vzniku, je splacení základního kapitálu, které musí být dále nějakým způsobem doloženo, zápis o předání dokumentace je tudíž z tohoto hlediska nezbytný.

Nicméně bylo by možné dospět k závěru, že pro účely splacení know-how je nezbytné předat dokumentaci, v níž je obsaženo, nicméně již není nezbytné pořizovat o tom zápis. Z hlediska zajištění právní jistoty společníka v praxi lze však pořízení zápisu o předání dokumentace jednoznačně doporučit. Z teoretického hlediska by se však dalo přisvědčit tomu, že předání dokumentace obsahující know-how je pro splacení vkladu dostačující.

Daňové a účetní aspekty know-how jako nepeněžitého vkladu

Opomenout nelze ani účetní a daňové aspekty vložení know-how jako vkladu do kapitálové společnosti a jeho následného odepisování. Z pohledu účetního je především nutné zmínit, že skutečná cena know-how, která je uvedena v účetnictví, v žádném případě nesmí být vyšší než cena, která byla stanovena znalcem ve znaleckém posudku, jímž bylo know-how oceňováno.[29]

Z účetního hlediska je také v řadě případů nutné se vypořádat se situací, kdy byla znaleckým

posudkem stanovena jiná hodnota know-how, než bylo původně společníkem, který ji měl do společnosti jako svůj vklad vložit, očekávána. Pokud bylo know-how oceněno vyšší hodnotou, než bylo původně předpokládáno a dojednáno mezi společníky (tj. než byla domluvená výše vkladu), je třeba vzniklý přebytek vkladateli vrátit, resp. na straně vkladatele je evidována pohledávka vůči společnosti. V případě, že by přebytek nebyl navrácen, je nutné hodnotu know-how nad rámec dohodnutého vkladu chápat jako zdanitelný příjem kapitálové společnosti, což může z hlediska daňového vést k tomu, že se zvýší daňové zatížení společnosti (v krajním případě může vést i k tomu, že společnost, která by jinak byla ve ztrátě, dosáhne jen v důsledku přebytku hodnoty know-how nad rámec vkladu zisku a bude muset uhradit daň, kterou by, pokud by došlo k vrácení přebytku, nehradila, protože by zisk nevykazovala). V případě, že je know-how naopak oceněno na nižší částku, než byla dojednaná výše vkladu, je nutné, aby společník, který vkládá do společnosti know-how, předmětný rozdíl uhradil v penězích (popř. prostřednictvím jiného nepeněžitého vkladu do společnosti).[30]

Vložením know-how jako vkladu do kapitálové společnosti lze dosáhnout
i daňového zvýhodnění. Know-how jako nepeněžitý vklad totiž může být průběžně odepisováno v souladu s ustanovením § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, kde jsou upraveny odpisy nehmotného majetku společnosti. K nehmotnému majetku lze samozřejmě zařadit i know-how, které je vlastně ocenitelným právem. Nehmotný majetek, který společnost nabyla vkladem od společníka, popř. i tichého společníka nebo
i v důsledku přeměny, darováním, popř. zděděním, je možné v souladu s ustanovením § 32a odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, odepisovat.[31]

Daňové odpisy pak znamenají vlastně určitou část ceny nehmotného majetku, kterou může společnost uplatnit jako náklad (popř. výdaj), který je daňově uznatelný v rámci daňového přiznání za příslušné daňové období. Pokud je určitá část hodnoty know-how odepisována, dochází tak ke snížení daňového základu i daňové povinnosti kapitálové společnosti, což je z ekonomického hlediska pro společnost výhodné.[32]

JUDr. PhDr. Melinda Vrajíková, LL.M., MBA

---

[1] § 15 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

[2] § 15 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

[3] ŠTENGLOVÁ, Ivana a kol. Zákon o obchodních korporacích: komentář. 2. vydání. V Praze: C. H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-540-4, s. 39.

[4] MIRČEVSKÁ, Dalimila. Kapitálové společnosti: daně, účetnictví, právo. Praha: Grada, 2009. ISBN 8024730006, s. 23.

[5] HÁJEK ZRZAVECKÝ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ, S.R.O. Zákon o obchodních korporacích - 6. Vklad. E-pravo.cz [online]. 2014 [cit. 20124-07-08]. Dostupné >>> zde.

[6] ŠTENGLOVÁ, Ivana a kol. Zákon o obchodních korporacích: komentář. 2. vydání. V Praze: C. H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-540-4, s. 39.

[7] ŠTENGLOVÁ, Ivana a kol. Zákon o obchodních korporacích: komentář. 2. vydání. V Praze: C. H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-540-4, s. 39.

[8] HURYCHOVÁ, Klára, TOMÁŠEK, Petr, ZVÁRA, Michael. Obchodní korporace v judikatuře českých a zahraničních soudů. V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2016. ISBN 978-80-246-3500-2, s. 65.

[9] SINECKÝ, Filip. Nepeněžitý vklad do společnosti. Portal.pohoda.cz [online]. 2015 [cit. 2024-07-08]. Dostupné >>> zde.

[10] VOLEK, Vlastimil. Kapitál už nemusíte navyšovat jen penězi, nově to jde třeba i přes know-how. Podnikatel.cz [online]. 2015 [cit. 2024-07-08]. Dostupné >>> zde.

[11] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 426/2006 ze dne 10. 9. 2008.

[12] HURYCHOVÁ, Klára, TOMÁŠEK, Petr, ZVÁRA, Michael. Obchodní korporace v judikatuře českých a zahraničních soudů. V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2016. ISBN 978-80-246-3500-2, s. 65.

[13] Usnesení Vrchního soudu sp. zn. 7 Cmo 209/2005-44 ze dne 2. 11. 2005.

[14] MIRČEVSKÁ, Dalimila. Kapitálové společnosti: daně, účetnictví, právo. Praha: Grada, 2009. ISBN 8024730006, s. 23.

[15] Usnesení Vrchního soudu sp. zn. 7 Cmo 209/2005-44 ze dne 2. 11. 2005.

[16] ŠTENGLOVÁ, Ivana a kol. Zákon o obchodních korporacích: komentář. 2. vydání. V Praze: C. H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-540-4, s. 43–44.

[17] Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

[18] § 143 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění

pozdějších předpisů.

[19] § 251 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

[20] SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, KABELKOVÁ, Eva, VYCHOPEŇ, Martin. Vzory zakládacích dokumentů, právních jednání ve vztahu k obchodním korporacím. V Praze: C. H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-575-6, s. 168.

[21] VOLEK, Vlastimil. Kapitál už nemusíte navyšovat jen penězi, nově to jde třeba i přes know-how. Podnikatel.cz [online]. 2015 [cit. 2024-07-08]. Dostupné >>> zde.

[22] SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, KABELKOVÁ, Eva, VYCHOPEŇ, Martin. Vzory zakládacích dokumentů, právních jednání ve vztahu k obchodním korporacím. V Praze: C. H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-575-6, s. 168.

[23] SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, KABELKOVÁ, Eva, VYCHOPEŇ, Martin. Vzory zakládacích dokumentů, právních jednání ve vztahu k obchodním korporacím. V Praze: C. H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-575-6, s. 168.

[24] SINECKÝ, Filip. Nepeněžitý vklad do společnosti. Portal.pohoda.cz [online]. 2015 [cit. 2024-07-08]. Dostupné >>> zde.

[25] BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava, ŠTENGLOVÁ, Ivana. Společnost s ručením omezeným. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 80-7179-441-4, s. 68.

[26] DĚDIČ, Jan a kol. Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 807400404x, s. 40–41.

[27] HURYCHOVÁ, Klára, TOMÁŠEK, Petr, ZVÁRA, Michael. Obchodní korporace v judikatuře českých a zahraničních soudů. V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2016. ISBN 978-80-246-3500-2, s. 66.

[28] DĚDIČ, Jan a kol. Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 807400404x, s. 41.

[29] SINECKÝ, Filip. Nepeněžitý vklad do společnosti. Portal.pohoda.cz [online]. 2015 [cit. 2024-07-08]. Dostupné >>> zde.

[30] ŠTENGLOVÁ, Ivana a kol. Zákon o obchodních korporacích: komentář. 2. vydání. V Praze: C. H. Beck, 2017. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-540-4, s. 46.

[31] § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[32] DUŠEK, Jiří. Účetní uzávěrka a závěrka v přehledech: snadno a rychle. Praha: Grada, 2014. ISBN 8024754177, s. 97.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody
- Pohled přes hranice – natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu
- Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi
- Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi
- Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny
- Druhá „tlačítková novela": povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy
- Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení – nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25
- Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny
- Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti
- Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her
- AI omnibus